निमित्तं मण्डलेऽमुष्मिन् सविद्यानामनादरे ।
राज्ञां प्रतापहानौ च नान्यः शङ्करवर्मणः ॥ १७८ ॥
मुख्येन गुणिनां राज्ञां धनहान्या प्रथापहा ।
मूर्खेण येन कायस्था दास्याः पुत्त्राः प्रवर्तिताः ॥ १७९ ॥
तथा कायस्थभोज्या भूर्जाता तत्प्रात्यवेक्षया ।
यथा संजायते वर्णहरणादिव भूभुजां ॥ १८० ॥
तस्मिन् घोरे प्रजादुःखे कृपार्द्रः पृथिवीपतिं ।
पुत्त्रो गोपालवर्माख्यः कदाचिदिदमब्रवीत् ॥ १८१ ॥
प्रदातुस्तात भवतः पूर्वं न्यासीकृतः स्थितः ।
वरो यः सत्यसन्धस्य सोऽधुना प्रार्थ्यते मया ॥ १८२ ॥
कायस्थप्रेरणादेतैर्देवेनाद्य प्रवर्तितैः ।
आयासैः श्वासशेषैव प्राणावृत्तिः शरीरिणां ॥ १८३ ॥
न च नामास्ति तातस्य काचिल्लोकद्वयोचिता ।
मनागपि हितप्राप्तिरेतया जनपीडया ॥ १८४ ॥
अदृष्टविषयां वार्तां गहनां विवृणोति कः ।
दृष्टेऽप्यनिष्टादन्यन्न कर्मणा तेन दृश्यते ॥ १८५ ॥
एकतो व्याधिदुर्भिक्षप्रमुखा विपदोऽखिलाः ।
प्रजानामेकतस्त्वेका लुब्धता वसुधापतेः ॥ १८६ ॥
भूभुजोऽभ्यस्तलोभस्य श्रीः कैश्चिन्नाभिनन्द्यते ।